

Το “Μαγνητικό Μάτι” της Νέας Μάκρης και Πεταλιών στον Ευβοϊκό Κόλπο

Το “Μαγνητικό Μάτι” της Νέας Μάκρης και Πεταλιών στον Ευβοϊκό Κόλπο

Ήταν το 1990, όταν σε ένα φίλο και συνεργάτη έφτασε με περίεργο τρόπο ένα δέμα χωρίς ένδειξη αποστολέα. Ο φίλος μας το άνοιξε και βρήκε μέσα ένα βιβλίο. Επρόκειτο για το “Έλληνες Πράκτορες της CIA και της KGB (Ντοκουμέντα από το Ανέκδοτο Αρχείο των Χένρυ Τάσκα – Τομ Καραμεσίνη)”, ανώνυμου συγγραφέα (βλέπε βιβλιογραφία). Μέσα στις σελίδες του βιβλίου, ορισμένες παράγραφοι ήταν μαρκαρισμένες με φωσφοριζέ μαρκαδόρο. Σημειώνουμε ότι τον καιρό εκείνο επισκεπτόμασταν την Πεντέλη και τη σπηλιά συστηματικά, και ήταν δύσκολο να περάσει εβδομάδα δίχως την πραγματοποίηση δύο τουλάχιστον επισκέψεων μας στο μέρος. Σημειώνουμε, επίσης, ότι το βιβλίο αυτό δεν καταπιανόταν με περίεργα φαινόμενα, ούτε αναφερόταν στην Πεντέλη. Κατά παράξενο τρόπο, σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την έκδοση του εξαφανίστηκε από τα ράφια των βιβλιοπωλείων και δεν επανεκδόθηκε ποτέ, σε αντίθεση με άλλα συνωμοσιολογικά-αντικατασκοπικά, σούπερ αποκαλυπτικά βιβλία/παραμύθια που κοσμούν τις προθήκες των βιβλιοπωλείων.

Θυμίζουμε, τέλος, ότι ο Χένρυ Τάσκα διετελέσε πρέσβης των ΗΠΑ στην Αθήνα και υπήρξε θύμα «αδιευκρίνιστου αυτοκινητιστικού δυστυχήματος» στην Ιταλία, λίγο αφότου εγκατέλειψε την πρεσβεία της Αθήνας. Ο Τομ Καραμεσίνης διετελέσε σταθμάρχης της CIA στην Ελλάδα την περίοδο 1965-1975 (τι περίεργη περίοδος, αλήθεια) και πέθανε στις ΗΠΑ, προσβεβλημένος από αδιευκρίνιστη μορφή καρκίνου την πρώτη εβδομάδα μετά την

αποχώρηση του από την υπηρεσία. Το απόσπασμα που ακολουθεί προέρχεται από το εν λόγω βιβλίο.

Ο Τομ Καραμεσίνης, σταθμάρχης της CIA στην Αθήνα, άκουγε με προσοχή όσα του έλεγε ο “ανακριτής” της χθεσινής επιχείρησης. Ήταν γερμένος προς τα πίσω και με τα μάτια καρφωμένα στο ταβάνι του γραφείου του.

“Τελείωσες;”, ρώτησε το συνεργάτη του όταν εκείνος ολοκλήρωσε την αναφορά του. “Μην πειράξετε τον αδελφό του. Είναι καλύτερα που δε θα μπορέσει η αστυνομία να τον αναγνωρίσει. Μπελάς κι αυτός!”

Ο σταθμάρχης άναψε ένα ελληνικό τσιγάρο και ρώτησε τον “ανακριτή”: “Είχε, λοιπόν, τόση σημασία αυτό το καταραμένο σχεδιάγραμμα;”.

“Ναι”, απάντησε εκείνος. “Γι’ αυτό οι Ρώσοι πληρώνουν δύο εκατομμύρια δολάρια. Είναι ο ακριβότερος χάρτης του κόσμου επειδή συνοδεύεται από την επιστημονική ανάλυση των χρήσεων του. Και από μια γραπτή έκθεση”.

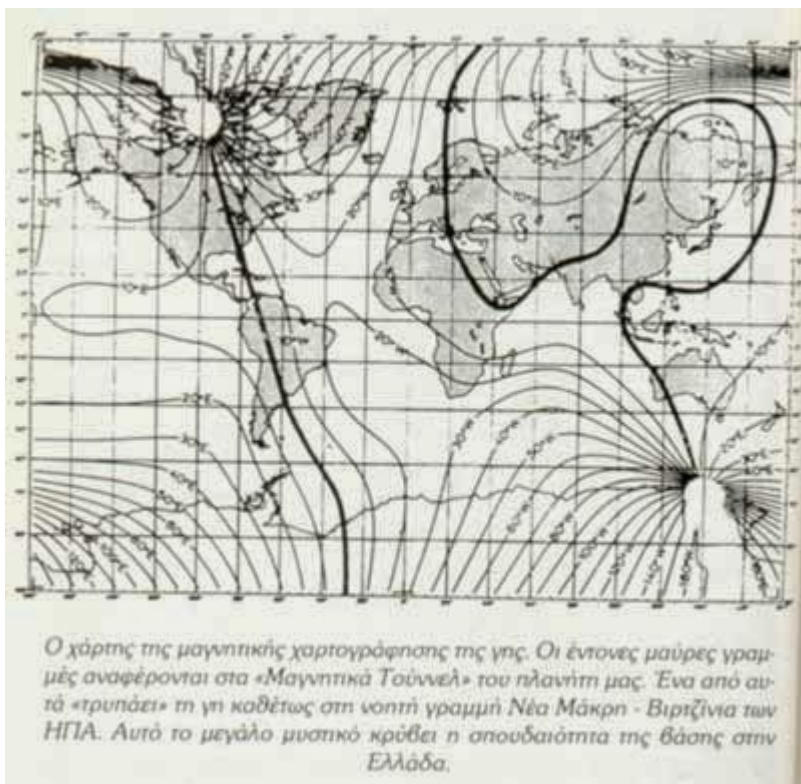
“Έκθεση είπες; Τι έκθεση;” ρώτησε ο Τομ.

Τότε ο “ανακριτής” εξήγησε στον Καραμεσίνη το περιεχόμενο αυτής της σπουδαίας έκθεσης που αποτελούσε ταυτόχρονα μια καταπληκτική αποκάλυψη. Η περιοχή της Νέας Μάκρης δεν επιλέχθηκε τυχαία από το Πεντάγωνο των ΗΠΑ για την εγκατάσταση της περίφημης στρατιωτικής βάσης. Ακριβώς σε αυτό το σημείο, ένα σπάνιο φυσικό φαινόμενο κάνει τη χρησιμότητα της τοποθεσίας μοναδική στον κόσμο.

Πρόκειται για το “Μαγνητικό Μάτι”, που βρίσκεται στη θαλάσσια λωρίδα μεταξύ Νέας Μάκρης και Πεταλιών, στον Ευβοϊκό κόλπο και αποτελεί το ένα άκρο ενός “Μαγνητικού Τούνελ” (Magnetic Tunnel).

Η πρώτη κατηγορία των μαγνητικών δραστηριοτήτων της Γης είναι εξωτερική, δηλαδή στην ατμόσφαιρα και στο διάστημα (ζώνες Van Allen), και είναι υπεύθυνη για τις βιολογικές μεταβολές.

Η δεύτερη μαγνητική δραστηριότητα αναπτύσσεται στα έγκατα του πλανήτη. Το πιο καταπληκτικό φαινόμενο της δραστηριότητας αυτής είναι το “Μαγνητικό Τούνελ”. Μπορούμε να το φανταστούμε σαν ένα σωλήνα με διάμετρο από μερικές εκατοντάδες μέτρα έως μερικά χιλιόμετρα που ξεκινάει από ένα σημείο της επιφάνειας της Γης και καταλήγει σε κάποιο άλλο σημείο της επιφάνειάς της, συνήθως στην “πίσω πλευρά”.

Μέσα στο “Μαγνητικό Τούνελ” υπάρχει ένα συνεχώς κινούμενο κύμα με ασύλληπτη ενέργεια.

Στις απολήξεις του “Μαγνητικού Τούνελ” τα μαγνητικά φαινόμενα είναι πολύ έντονα, όπως π.χ. η παλίρροια στο στενό του Ευρίπου, που είναι αποτέλεσμα του “Μαγνητικού Τούνελ” σε συνδυασμό με το μαγνητικό πεδίο της Σελήνης. Η συνεχής μεταφορά ενέργειας από το ένα άκρο στο άλλο και αντίστροφα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη μετάδοση κάθε είδους ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων, που μπορούν να “φορτωθούν” και να “ταξιδέψουν” επάνω στα ήδη ταξιδεύοντα μαγνητικά κύματα από τη μια άκρη του “Μαγνητικού Τούνελ” στην άλλη και αντίστροφα.

Η μία άκρη αυτού του σπάνιου “Μαγνητικού Τούνελ” είναι μέσα στη θάλασσα, μπροστά ακριβώς στη βάση της Νέας Μάκρης. Η άλλη άκρη είναι στη Βιρτζίνια των ΗΠΑ, κάπου κοντά στο Λάγκλεϋ (Έδρα της CIA).

Το μεγάλο πλεονέκτημα γι’ αυτή τη σιωπηρή και παντελώς αφανή μετάδοση είναι ότι εξυπηρετούνται πολλοί και σπουδαίοι σκοποί και στόχοι. Επικοινωνίες, παρακολουθήσεις κινήσεων εχθρικού στόλου, απόρρητες πληροφορίες, data κλπ. Χωρίς κανένα απολύτως έξοδο (κεραίες, υπαλλήλους, μηχανήματα κ.α.). Και το εκπληκτικότερο απ’ όλα, με “φυσική στεγανή ασφάλεια”. Γιατί εύκολα καταλαβαίνει κανείς ότι στο “Μαγνητικό Τούνελ” δεν υπάρχει δυνατότητα να “μπει άλλος” με κανένα φυσικό ή τεχνητό τρόπο.

Έτσι όλα τα υψηλού βαθμού ασφαλείας (Top Secrets) σήματα των υπηρεσιών Άμυνας και Πληροφοριών των ΗΠΑ, αφού “συλλέγονται” στη Νέα Μάκρη ταξιδεύουν τζάμπα με απόλυτη ασφάλεια στον παραλήπτη τους, που είναι το Πεντάγωνο και η CIA στη Βιρτζίνια.

Τα “Μαγνητικά Τούνελ” αποκαλύπτονται σχετικά εύκολα. Αν δηλαδή σε ένα τόπο υπάρχει έντονη μαγνητική δραστηριότητα, εκεί βρίσκεται το άκρο κάποιου “Μαγνητικού Τούνελ”. Σ’ αυτό το άκρο “φορτώνεται” μια απλή κωδικοποιημένη συχνότητα και “ανιχνεύεται” η απόληξη του, δηλαδή το άλλο άκρο του “Μαγνητικού Τούνελ”.

Αυτό γίνεται με τη βοήθεια του υπάρχοντος δικτύου ραντάρ ή και με ιπτάμενα ραντάρ, τα γνωστά Awacks. Όταν ανακαλυφθεί το “τέλος” του “Μαγνητικού Τούνελ” και τυχαίνει να βρίσκεται σε συμμαχικό έδαφος, είναι εκμεταλλεύσιμο με ένα ραντάρ (δέκτη – λήπτη). Και αν είναι πολύ σημαντικό, με μεγάλη χωρητικότητα και ισχυρή ενέργεια, γίνεται πολύτιμη στρατιωτική βάση τύπου Νέας Μάκρης.

Επομένως το μέρος επιλέχθηκε όχι βέβαια με κριτήριο την ωραία θάλασσα... Η βάση στη Νέα Μάκρη είναι πολύτιμη και αναντικατάστατη όσο το “Μαγνητικό Τούνελ” έχει το ένα άκρο του εκεί. Και για να συμπληρωθεί μια μαγνητική περίοδος, χρειάζονται μερικά εκατομμύρια χρόνια...

Η Νέα Μάκρη απέχει γύρω στα οκτώ χιλιόμετρα από την Πεντέλη. Ο σταθμός ελέγχου Ιονόσφαιρας του Αστεροσκοπείου Πεντέλης, όμως, βρίσκεται πολύ πιο κοντά, γύρω στα δύο χιλιόμετρα από τη σπηλιά και σε άμεση οπτική επαφή με αυτή.

Ναι, σίγουρα τα στοιχεία που συλλέγονται βοηθούν στο να αναλύονται η Ιονόσφαιρα και η Μαγνητόσφαιρα της Γης, όμως μήπως δεν είναι αυτή η μοναδική τους χρησιμότητα; Μήπως τα στοιχεία αυτά, που αποστέλλονται σε Αμερική και Ευρώπη, τυγχάνουν κάποιας περαιτέρω επεξεργασίας και αποκωδικοποίησης; Γιατί στην Πεντέλη; Ένας τέτοιος σταθμός θα μπορούσε να είχε δημιουργηθεί οπουδήποτε αλλού.

Μήπως και τα έργα του 1977 και του 1990 μέσα και γύρω από τη σπηλιά σχετίζονταν με την ύπαρξη του υπόγειου ηλεκτρομαγνητικού «ποταμού» και την προσπάθεια μελέτης και χρησιμοποίησης του; Όταν προσπαθείς να μελετήσεις κάτι που ρέει υπογείως, τι καλύτερο μέρος για να στήσεις τη βάση σου από μια σπηλιά που βρίσκεται στο διάβα της ροής αυτής;

ΠΗΓΗ:<https://www.diadrastika.com/2015/04/magnetiko-mati-nea-ma-kri-petalion-evoikos-kolpos.html#>